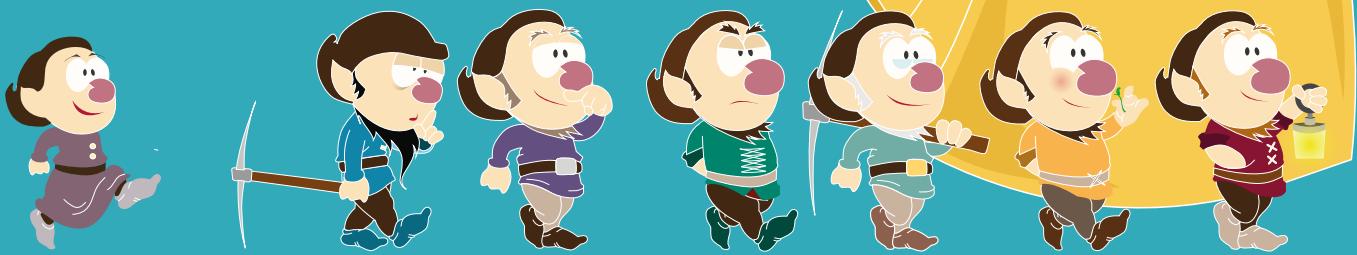

Conselh Generau
d'Aran

Blancanhèu e es sèt nanos

BLANCANHÈU E ES SÈT NANOS

Conde adaptat pera Escòla Mairau Era Cunhèra de Vielha, damb era
collaboracion des servicis lingüistics deth Conselh Generau d'Aran

ILLUSTRACION, PORTADA E MAQUETACION:
INMENTA, Empresa d'Insercion Laborau de Joeni

En un país fòrça aluenhat viuie ua
bèra princesssa cridada Blancanhèu,
qu'auie ua mairastra, era reina,
qu'ère fòrça vanitosa.

Era mairastra demanaue ath sòn miralh magic qui ère era mès bèra, e eth li responie:

-Tu ès, ôh reina, era mès polida de totes es hemnes.

Es ans passèren e Blancanhèu se hec grana. Un dia era reina demanèc coma tostemp ath sòn miralh magic:

-Qui ei era mès bèra?

Mès aguest còp eth miralh responce:

-Era mès bèra ei Blancanhèu.

Alavetz era reina, plea d'ira e gelosia
ordenèc a un caçaire:

-Amia a Blancanhèu tath bòsc e aucís-la!

Mès quan arribèren en bòsc, eth
caçaire avec pietat dera innocentia
gojata e la deishèc anar.

Blancanhèu en veder-se soleta, avec
pòur e plorèc. En tot plorar e en tot
caminar passèc era net, enquia que, en
trincar eth dia, arribèc en un clar deth
bòsc e descorbic aquiu ua polida casa.

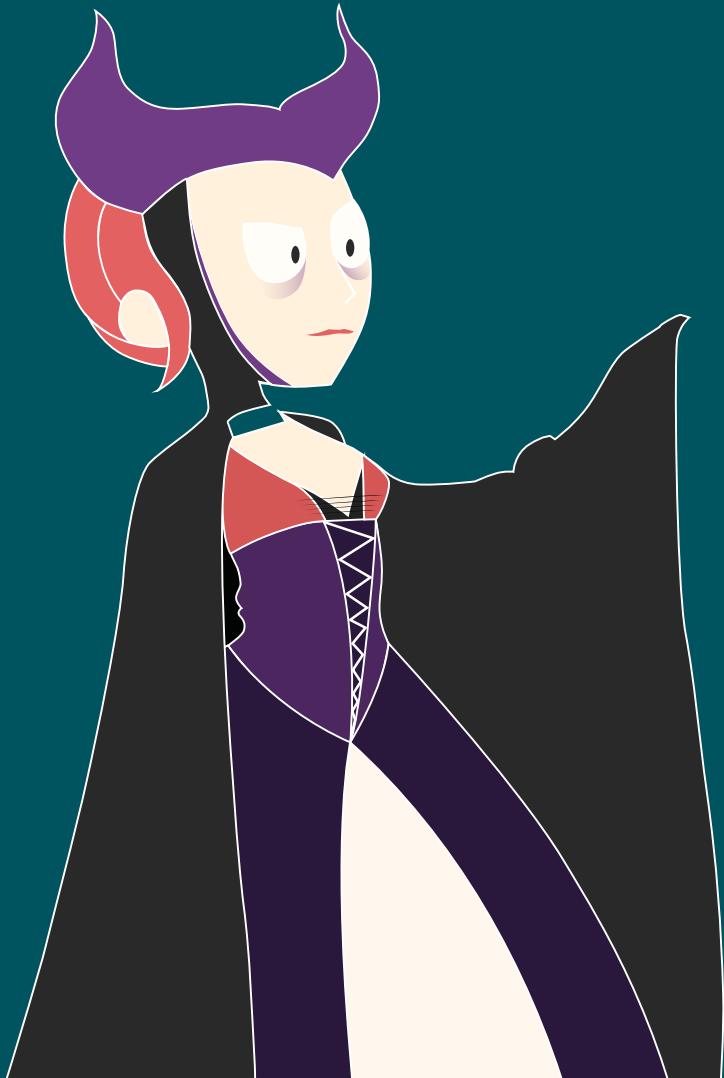
I entrèc sense dobtà'c. Es móbles èren petiti e dessús dera taula i auie sèt siètes e sèt cubèrts nanos. Pugèc tara cramba, qu'ère aucupada per sèt lhets. Era pruba Blancanhèu agotada dempús de caminar tota era net peth bòsc, juntèc toti es lhets e ath moment s'endromic.

Pera tarde arribèren es proprietaris dera casa: sèt nanos que trebalhauen en ues mines e se suspreneren en trobar a Blancanhèu.

Alavetz era les condèc era sua trista istòria...
Es nanos proposèren ara gojata que s'estèsse damp eri e Blancahnèu acceptèc.
Decidic víuer damp eri e toti èren erosi.

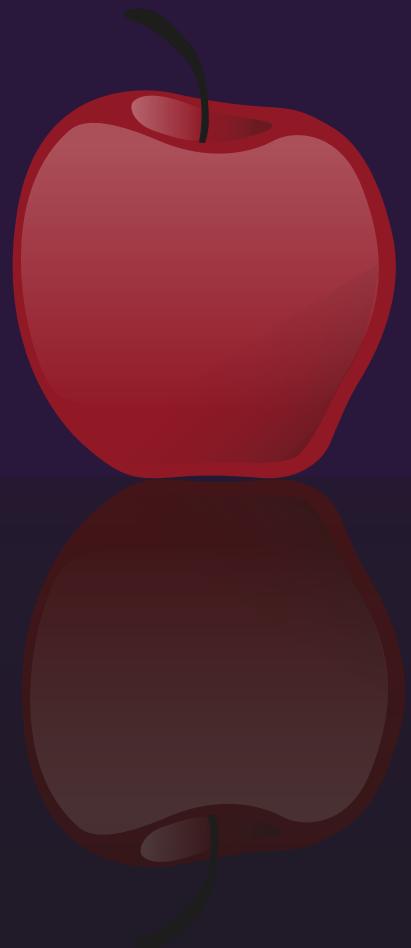

Mentretant, en palai, era reina tornèc a demanar ath
miralh:

-Qui ei ara era mès bèra?

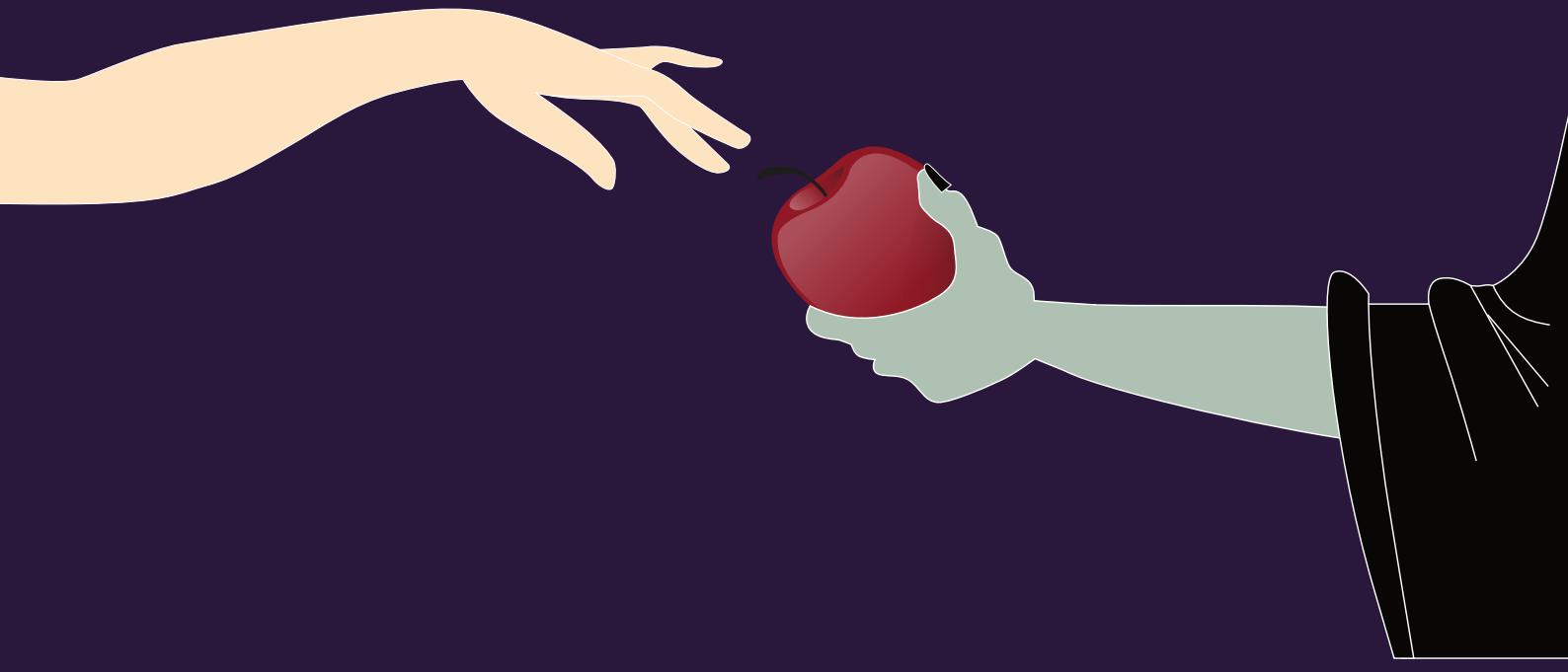
- Ei encara Blancañèu, qu'ara viu en bòsc, ena casa des
nanos...

Furiosa e dolenta coma ère, era mairastra se vestic
d'innocenta vielha e anèc tara casa deth bòsc. Blancañèu
ère soleta perque es nanos trabalhauen ena mina.

Era dolenta reina aufric ara gojata ua poma empodoada e quan Blancanhèu hec era prumèra mossegada, queiguec esvaïda.

De tornada, ja de net, es nanos trobèren a Blancanhèu estenuda en solèr tota esblancossida e quieta. Pensèren qu'ère mòrta e la meteren en ua caisha de veire entà que toti es animaus deth bòsc li podessen díder adiu.

En aqueth moment apareishec un prince dessús d'un polit shivau e sonque contemplar a Blancanhèu, s'enamorèc d'era.

Li hec un punet entà dider-li adiu e alavetz Blancanhèu se desvelhèc, perque eth punet d'amor que li auie hèt eth prince trinquèc era màgia dera dolenta reina.

Blancanhèu se maridèc damp eth prince e expulsèren ara crudèla reina e des d'alavetz toti viueren erosi.

*E cric, e crac,
eth conde qu'ei acabat.*

Conselh Generau
d'Aran

